

"Biz batı medeniyetini bir taklitçilik yapalım diye almıyoruz. Onda iyi olarak gördüklerimizi, kendi bünyemize uygun bulduğumuz için, dünya medeniyet seviyesi içinde benimsiyoruz" 1926.

K. ATATÜRK

Türk Gastroenteroloji Derneği'nin Sayın Üyesi,

İzmir'de 25-29 Eylül-1995 tarihleri arasında gerçekleşecek XII. ULUSAL TÜRK GASTROENTEROLOJİ Kongresi derneğimiz İzmir şubesi yetkili kişileri ile yapılan görüşmeler ve yapılan antlaşma sonucu İzmir şubemiz tarafından yürütülmektedir. Kongre programı dahil olmak üzere tüm sorumluluklar İzmir şubemizde bulunmaktadır. Gelişmekte olan bir ülkede yaşanan tüm güçlüklerle rağmen üstün bir çalışma azmi içinde çalışmaktadırlar. Başarılı bir kongre yaşayacağımızı umut ediyoruz. Kongrelerimiz ana konularından birisi sürekli olarak Türkiye'de gastroenterolojinin sorunlarına ayrılmıştır. Düzenleme komitesi bu kez konuyu daha da güççelleştirerek Avrupa Birliğine giriş sürecine girmiş olan ülkemizde Avrupa ile entegrasyonda yaşayacağımız sorunların tartışılmasına ayırmıştır. Bu nedenle Avrupa Birliği konusuna ve gastroenterolojiyi ilgilendiren konulardaki gelişmelerin aktarılmasının uygun olacağı kanısına vardık.

Avrupa birliği kurma ya da Avrupa'yı birleştirme çabaları geçmişte bir çok devlet, din adamı ve düşünür tarafından gündeme getirilmiştir. Orta çağda bu konudaki girişimler sonuçsuz kalmıştır. 1453 yılında İstanbul'un Türkler tarafından fethinden sonra Avrupa'da yine yeni tehditlere karşı birlik konusunda fikirler üretildiğini görüyoruz. Amaç barış içinde ve güçlü bir Avrupa yaratmaktır. Cruce 1623 yılında dünyada barışın sağlanması için ticaretin geliştirilmesi gerektiği fikrini ortaya atmıştır. 18. Yüz yılda Fransız düşünürü J.J. Rousseau Avrupa birliği için federal bir çözüm önermiştir. St. Helena adasına sürgüne gönderilen Napolyon bile Avrupa federasyonu kuracağını İngiltere'nin bu fikre karşı çıkması nedeniyle güce başvurduğunu söylemiştir. Ünlü filozof Kant da Avrupa da ülkeler arası federasyonun kurulması gerektiğini bildirmiştir. Alman iktisatçı Friedrich List gümrük birliğinin tüm Avrupa'yı kapsayacak şekilde olması gerektiğini ileri sürmüştür. Ekonomik birlik ve siyasal birleşme, iki kardeş gibidirler biri dünyaya gelmeden öteki doğuşa hazır olamaz diyen bu iktisatçıdır. Malesef bu devrede Avrupadaki tüm girişimler milliyetçi fikirler de içerdiğinden başarıya ulaşamamıştır.

1900 yılında sosyolog Anatole Leray Beaulieu Avrupa birliğini yalnız devlet adamlarının ve düşünürlerin değil Avrupaya gelecek zararlardan kaygılanan tüm akılcı insanların da bu birlikteliği düşündüğünü bunun kaçınılmaz olduğunu vurgular. Ayrıca bu bilim adamı

Osmanlı imparatorluğunun da bu birliğe zaman içinde alınabileceğini bildirmiştir. Bu devrede Avrupa'daki dinsel, siyasal, ekonomik çıkar çatışmaları ve milliyetçilik hareketleri tüm şiddeti ile devam etmektedir. Avrupa birliği arayışları, Avrupa'daki çatışmaları ortadan kaldırmaya yetmediği gibi dünyayı savaşın eşiğine getirmiştir. Sonuçta insanlık birinci dünya savaşı gibi bir felaketi yaşamak zorunda kalmıştır. Bu savaşın ortaya koyduğu korkunç katliamları gören Avrupalılar birleşmenin, bütünleşmenin zorunluluğunu tekrar gündeme getirmişlerdir. Bu nedenle birinci dünya savaşı sona ermeden Amerika Birleşik Devletleri başkanı Wilson'un ortaya attığı Milletler Cemiyeti teklifini Avrupa memnuniyetle karşılamıştır. Ancak Milletler Cemiyeti Avrupa birliğinin kurulmasında ve barışın korunmasında etkili olmamıştır.

1922 yılında Kont Kalergi Bonn'da yayınladığı bildiride "PAN-Avrupa Birliği kurulmasını teklif etmiştir. Bu birliğin, dünyada Rusya, Britanya ve Amerika gibi güçler karşısında önemli bir güç olacağını vurgulamıştır. 1926 yılında bazı iktisatçılar ve iş adamları "Avrupa Gümrük ve İktisat Birliği" derneğini kurmuşlardır. Yine iş adamı Louis Louchcu Avrupa'da kömür, çelik ve tahıl konularında tekellerin kurulması gerektiğini bildirmiştir. Ayrıca bu dönemde posta, telgraf, gemicilik, ulaştırma ve sağlık konularında çok sayıda uluslararası fonksiyonel işbirliği yapılmıştır. 1929 Dünya ekonomik bunalımı daha ileri uluslararası ilişkilerin gelişimini engellemiştir. 1930' lu yıllarda Avrupa birliği açısından son derece şansız gelişmeler yaşanmıştır. İtalya'da ve Almanya'da iktidarı ele geçiren faşist ve nazi hareketleri dünyayı ikinci büyük bir felaketle karşı karşıya getirmişlerdir.

Avrupa Birliği kurulması yolundaki çabalar ikinci dünya savaşı esnasında da sürdürülmüştür. Fransa'nın nazi işgali altında kaldığı yıllarda ünlü Fransız yazarı Albert Camus gizli olarak çıkardığı bir gazetede Avrupa federasyonu fikrini yeniden ortaya atmıştır. "Liberer et Federer" Fransız direniş hareketinin sloganı olmuştur. Aynı fikri benimseyen kuruluşlar Almanya'da, İtalya'da, Hollanda'da Çekoslovakya ve Yugoslavya'da gizli olarak faaliyetlerini sürdürmüşlerdir.

Ortaçağdan ikinci dünya savaşına kadar olan dönemde Avrupa birliği düşüncesi ortak ekonomik ve siyasal çıkarların bütünleştirilmesinden ziyade, Napolyon, Hitler, Musolini gibi hırslı liderlerin ya da ülkelerin Avrupa'ya hakim olma arzularını maskeleyen için kullanılmıştır. Malesef Avrupa'ya barışı getirmeyi arzu-

layan filozof, sanatçı, bilim adamları ve akıllı devlet adamları ideallerini gerçekleştirememişlerdir.

İkinci dünya savaşı felaketinde 30-40 milyon Avrupalı hayatını kaybetmiştir. Ekonomik yapısı tahrip olan Avrupa büyük bir yoksullukla karşı karşıya kalmıştır. Siyasal istikrarını kaybeden Avrupa iki süper gücün paylaştığı bir bölge haline gelmiştir. İkinci dünya savaşı sonrasında sermayenin büyüdüğünü ve uluslararası bir nitelik kazandığını görüyoruz. Savaş sonrası uluslararası siyaset ve ekonomik alanlarda işbirliğini güçlendirmek için 26 Haziran 1945'te imzalanan bir antlaşma ile Birleşmiş Milletler Teşkilatı kurulmuştur. Ancak Avrupa'nın güvenliği açısından Birleşmiş Milletlerin kuruluşu Avrupalıları tatmin etmemiştir. Çünkü daha önce kurulmuş olan Milletler Cemiyeti ikinci dünya savaşının çıkmasına engel olamamıştı.

İki süper güç karşısında siyasi ve ekonomik bağımsızlığı koruma arzusu yanında iki dünya savaşının ortaya çıkmasında büyük sorumluluğu olan Almanya'nın gücünün denetlenmesi de arzu edildiğinden Avrupa Birliği girişimleri tekrar hızlandırılmıştır. 1946 yılında Churchill Birleşik Avrupa Devletleri yaratma fikrini ortaya atmıştır. Avrupa Birliği yolunda birçok hareket birbirini izlemiş ve çeşitli komiteler kurulmuştur. 1946 yılında Churchill'in Zürih'te önerdiği Avrupa Konseyi 5 Mayıs 1949'da kurulur fakat İngiltere bu kuruluşa sıcak bakmaz. 1949 yılında Batı Almanya'nın yeniden kurulması Fransızların gelecekte endişelenmelerine yol açmıştır. Bu nedenle Fransızlar Avrupa Birliğinin kurulmasında gidecek yolda çok önemli girişimlerde bulunurlar. Nisan 1951'de Fransa, Almanya, Hollanda, Belçika, Lüksemburg, İtalya Avrupa Kömür ve Çelik Birliği'ni kurarlar. Mart 1957'de Roma Antlaşması ile Avrupa Ekonomik Topluluğu, Avrupa Atom Enerji Komisyonu kurulur. 1961 ve 1967'de General de Gaulle İngiltere'nin başvurusunu geri çevirdi. 1973'de İngiltere, İrlanda, Danimarka'da topluluğa katıldı. Haziran 1979'da ilk kez Avrupa Parlamentosu için seçimler yapıldı. 1981'de Yunanistan 1985'de İspanya ve Portekiz birliğe girdi. 1986 da ortak pazar, 1992'de gümrük birliğine geçildi. Şubat 1992'de Maastricht antlaşması ile de Avrupa Birliği tam ekonomik ve ortak para sistemine geçilmesine karar verildi.

Roma antlaşması kişilerin, malların, hizmetlerin ve sermayenin serbest dolaşımını sağlayacak bir ortak pazar kurulmasını ön görmüş bu ortak pazarda bir gümrük birliği eksenine oturtulmuştur. 1987 yılında Roma Antlaşmasını tadil eden tek senet yürürlüğe girmiş Avrupa topluluklarına dört serbest dolaşımın dışında politik, sosyal ve kültürel bir boyut getirmiştir. 1994 yılında gecikmeli olarak yürürlüğe giren Maastricht antlaşmasında ortak pazarın bir ekonomik ve parasal birliğe dönüşmesi ön görülmüş, ayrıca iç işlerinde koordinasyon, güvenlik ve dış politikada iş birliği boyutları antlaşma kapsamına alınmıştır.

Türkiye 12 Eylül 1963 yılında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile arasında bir ortaklık kuran ANKARA Antlaş-

ması'nı imzalamıştır. Bu antlaşma 1-ARALIK-1964 yılında yürürlüğe girmiştir. Söz konusu antlaşmanın nihayi hedefi tam üyeliktir. Şu anda hazırlık dönemi çalışmaları yapılmaktadır. Gerçek Avrupalılar yüz yıllarca önce orta asyadan atılan okun avrupalıya ulaştığı gerçeğini kabullenmekte ve Türklerin dışlandığı bir Avrupa topluluğunun inandırıcı olmayacağını kavramış bulunmaktadırlar. Bu birliktelik tarihin akışı içinde gerçekleşecek ve dünya birliğinin de birgün mutlaka gerçekleşeceğine inananlara umut verecektir. Türkiye doğu ile batı arasında aklın ve çağcıl düşüncenin köprüsü olacaktır. Yüz yıllarca önce açtığımız kapıdan geçecek ve varlığımızı tüm dünyaya kanıtlayacağız. Türkiye manevi değerlerinden, kültüründen ve egemenliğinden taviz vermeden demokratik ülkeler arasındaki seçkin yerini alacaktır.

Avrupa ile entegrasyonda sorumluluk özellikle yetiymiş insan gücüne ve onu yetiştiren üniversitelere düşmektedir. Türk toplumu bu olayı bir umut olarak gördüğünü dile getirirken esas yönlendirici yaratıcı güçlerden ses çıkmamaktadır. Türk Gastroenteroloji derneği bilimsel faaliyetler gösteren bir dernek olması nedeniyle bu konuyu gündemde tutmak durumundadır. 1933 yılında ATATÜRK'ün ifade ettiği "Türk milletinin yürümekte olduğu ilerleme ve medeniyet yolunda, elinde ve kafasında tuttuğu meşale müsbet bilimdir" gibi yolumuzu aydınlatacak ve bulacağımız çözümlerde bize yol gösterecek olan müsbet bilimdir.

Avrupa Birliğinin organizasyon şeması Tablo 1'de görüldüğü gibi her konuda olduğu şekilde sağlık alanında da oluşturulmuştur. 1957 yılında imzalanan ROMA sözleşmesi ile Avrupa Birliği (European Union-European Community) içinde kişilerin, hizmetlerin, malların ve sermayenin serbest dolaşımı ön görülmüştür. Tıp sektörü içinde kişilerin ve hizmetlerin serbest dolaşımı 1975 yılında Avrupa komisyonunun yürürlüğe koyduğu ve 5 Nisan 1993'de pekiştirdiği direktifler doğrultusunda yürütülmektedir.

Avrupa Birliği'nde tıp ve sağlık ile ilgili komisyonlarla işbirliği içinde olan ve tüm doktorları temsil eden (uzman, pratisyen, asistan) organizasyon Doktorlar Daimi Komitesidir (Standing Committee of Doctor, Comitée Permanent) dir (1959). Üye ülkelerin delegelerinden ve farklı tıbbi organizasyonların temsilcilerinden oluşur. Ayrıca gözlemci olarak üye olmayan ülkeler de katılabilmektedir. Bu kuruluş gönüllü bir organizasyondur, üye ülkelerin verdiği üyelik ödentileri ile çalışmalarını yürütmektedir.

AVRUPA TIP UZMANLARI BİRLİĞİ: (The European Union of Medical Specialists-EUMS-Union Européenne des Médecins Specialists-UEMS). Avrupa'da doktorları temsil eden en eski kuruluştur (1958). Brüksel'de devamlı bir sekreteryası vardır. Avrupa Komisyonu'nda uzman hekimleri temsil eder. Avrupa Birliği (EC) ve Avrupa Birliği Doktorlarının Daimi Komitesi (Standing Committee of Doctors of EC) ve Tıp Eğitimi Öneri Komitesi ile devamlı temas halindedir. EUMS de gönüllü

bir kuruluştur, üye ve yardımcı üye (Türkiye, Macaristan, Malta, Kıbrıs gibi) ülkelerin uzman dernekleri birliğinin gönderdiği ödentiler ile çalışmalarını yürütür. EUMS üye ülkelerin TIP UZMANLARI Birliğinin gönderdiği temsilcilerden oluşur. TÜRKİYE'yi gözlemci olarak (associated member) şimdilik Türk Tabipler Birliği temsilcisi temsil etmektedir. Organizasyonun bir icra komitesi ve 39 uzmanlık dalını temsil eden 30 "Monospecialist Section"ı vardır.

AVRUPA TIP UZMANLARI BİRLİĞİ'nin UZMANLIK Bölümü (UEMS Specialist Section): Burada gastroenteroloji örneğine geçerek konu ele alınacaktır. "The Gastroenterology Section of the UEMS. Üye ülkelerden katılan ikişer delegeden oluşur. Eğitim, insan gücü, topluma ait sayısal veriler üzerinde çalışmakla beraber son zamanlarda "The European Board of Gastroenterology (EBG) konusunda önemli girişimlerde bulunmaktadır.

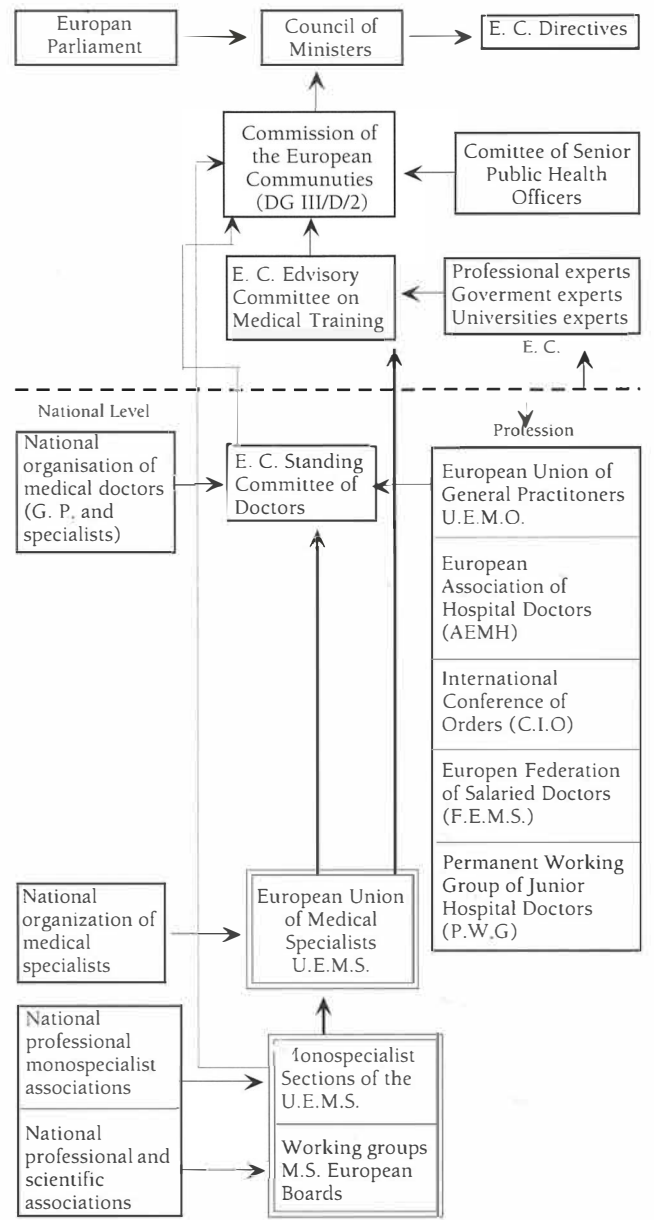
THE EUROPEAN BOARD OF GASTROENTEROLOGY (EBG): GASTROENTEROLOJİ SEKSIYONU'nun bir çalışma gurubudur. Üye ülkelerin seksiyon temsilcilerinden birisi ve ulusal gastroenteroloji derneklerinden gelen birer temsilciden oluşur. EBG nin birçok fonksiyonu olmakla birlikte öncelikli görevi "the Diploma of Recognition of Quality of Training in Gastroenterology" konusundaki çalışmaları organize etmek ve yönetmektir. Bu diplomanın tam tanımı "The Diploma of Recognition of Quality of Training in Gastroenterology of the European Board of Gastroenterology of the EUMS dir. Bu diploma (European Fellow of Gastroenterology) klasik klinik bir imtihandan sonra verilmez. Yani bu diplomaya sahip olmak için imtihana girmeye gerek yoktur. Standardize edilmiş bir eğitimi, yetkin eğiticilerden, standart alt yapıya sahip bir kuruluştaki belli program dahilinde alıp almadığı değerlendirilerek verilir. Eğitim merkezleri ve eğiticilerde UBG standartlarına sahip ise değerlendirme sonucu "European Centre of Training in Gastroenterology", "European Teacher of Gastroenterology" diplomaları verilmektedir.

EGB'un değerlendirmeleri periyodik ziyaret ve denetlemeler ile olmaktadır. EGB nin önerdiği program şunları içermektedir:

TEORİK BİLGİ: Gastroenteroloji, gastrointestinal kanal, hepatobiliyer sistem ve Pankreas hastalıklarını içerir. Ayrıca Histopatoloji, Hematoloji, Mikrobiyoloji, Parazitoloji, Biyokimya, İmmunoloji, Farmakoloji, Genetik, Moleküler Biyoloji, Epidemiyoloji, İstatistik, Medikal Demografi ve Sağlık Ekonomisi'ni de içerecek bilgiler programda olmalıdır.

MÜLTİDISİPLİNER YAKLAŞIM: Klinik sorumluluk geliştirecek şekilde yönlendirme, multidisipliner toplantılar organize etmek. Adayın yapılan incelemeleri yeterince değerlendirebilmesi için radyoloji ve nükleer tıp, ileri radyolojik incelemeler konusunda yeterli bilgi edinmesini sağlayacak programlar konması.

GASTROİNTESTİNAL PRATİK GİRİŞİMLER: Aday

Tablo 1

yaptığı girişimleri ve komplikasyonlarını özel defterine kaydedecek.

Abdominal Ultrasonografi	300
Üst Gastrointestinal sistem Endoskopisi	300
Skleroterapi (Varis kanaması)	30
Total kolonoskopi	100
Polipektomi-Hemostatik teknik	50
Rektoskopi	100
Abdominal ponksiyon-Biyopsi	50

Yukarıda belirtilenler gastroenteroloji uzmanı olacak tüm adayların yapmak zorunda olduğu girişimlerdir. Zorunlu olmayan, gastroenterolojinin özel alanlarında isteğe bağlı olarak diploma almak isteyenlerin aşağıda belirtilen sayılarda girişim yapmaları halinde her konu için ayrı diploma verilir.

Terapötik Endoskopi (Laser terapi, Striktür dilatasyonu gibi)	100
ERCP	150
Manometrik, pH metrik inceleme	50
Endoskopik Ultrasonografi	150
Diagnoskopik Laparoskopi	50
Girişimsel Proktoloji	80
HEPATOLOJİ : Karaciğer transplantasyonu takibi ve kompleks karaciğer hastalıkları izleyenlere.	

Aday çalışma ve girişimlerini kaydettiği defteri, çalışma programlarını ülkesinde almış olduğu Gastroenteroloji diplomasını, Uluslararası tanınmış bir dergide yayınlanmış iki makalesini, Ulusal veya uluslararası gastroenteroloji kongresinde yapmış olduğu iki tebliğin özetini değerlendirmek üzere EBG çalışma gurubuna gönderir.

EĞİTİM VEREN MERKEZLERDE ARANAN KRİTERLER:

TAM TEŞEKKÜLLÜ eğitim hastanesi (Üniversite veya eş değer kuruluşlar), kütüphane, konferans salonu, Cerrahi, patoloji, radyoloji bölümleri olmalı. Cerrah, patolog, radyologlar ile interdisipliner toplantılar yapılmalı. Konferans, multidisipliner simpozyum, klinik toplantı, seminer (en az haftada bir), dergi saati gibi aktivasyonlar yapılmalı. Adayların lokal, bölgesel, ulusal toplantılara katılması sağlanmalı. Merkez araştırma olanaklarına sahip olmalı ve adayların kullanımına açılmalı. Merkez yeni teknikleri yerleştirmeye çaba göstermeli. Adaylara uluslararası dergilerde en az iki makale yazacak şekilde imkan hazırlanmalı.

Adaylara kongrelerde en az iki tebliğ yaptırılmalı. GASTROENTEROLOJİ Eğitimi en az 6 yıl olmalı, bunun en az iki yılı iç hastalıklarında geçmelidir. 3-4 yılın Gastroenteroloji ve bir yılın tam gün araştırmaya ayrılacak şekilde planlanmalıdır.

EBG nin AMACI: Yüksek niteliklere sahip gastroenterolog yetiştirmek ve yüksek kalitede hizmet üretmektir. Serbest dolaşım hakkına sahip olacak uzman doktorları eşdeğer standartlarda yetiştirmektir. Ayrıca Gastroenterolojinin bilimsel gelişimine katkıda bulunmaktır.

Avrupa Birliğinde serbest dolaşım hakkından yararlanacak olan ilk profesyonel grup doktorların olacağı düşünülse konunun önemi tıp mensuplarınca daha kolay anlaşılacaktır. Geleceğin gastroenterologlarını üstün bilgi, beceri, araştırmacı nitelikleri olan doktorlar olarak yetiştirecek olursak ancak o zaman bu ülke için bir

şeyler yapabilmış olacağız. Avrupa Birliği'ne hazırlık çalışmaları içinde olan ülkemizde eğitim programlarını standardize etmek, alt yapı sorunlarını çözmek, gerekli araştırma laboratuvarlarının biran önce açılması için büyük bir gayret içinde olmamız gerekmektedir. Avrupa Birliği konusunda genişçe yer vermemizin nedeni konunun ülkemiz için yaşamsal bir konu olmasından kaynaklanmaktadır. Kongrenin birinci gününde yapılacak panelde konu tartışmaya açıldığı zaman yapacağımız katkılar gelecek çalışmalara ışık tutacaktır.

Derginin bu sayısı kongre sayısı olarak düzenlendiğinden derleme makalelere fazlaca yer verdik. Bu konuda bizlere anlayış göstereceğinizi umut ederiz. Başarılı bir kongre geçireceğimiz inancı içinde saygılarımızı sunarız.

Editör

Dr. Ali Özden

Yardımcı Editörler

Dr. Cihan Yurdaydın

Dr. Bülent Siviri

Dr. Uğur Yılmaz

Kaynaklar

1. Lowry Stella. Medical Education. BMJ Publishing Group. 1993
2. Toner Michael, White Chistopher. Bluff your way in the European Community, Ravette Books 1993.
3. Türkiye ve Gümrük Birliği. Yeni Yüzyıl Kitaplığı, 1995
4. Richards Tessa, Medicine in Europe, BMJ Publishing Group, 1992.
5. Veysel Bozkurt. Avrupa Birliği. Ezgi Kitabevi 1993.
6. The Future of Health Care BMJ. 1992.

EBG için ihtisasa yeni başlamış veya önce başlamış olanlar. Eğitim Merkezleri, Eğitim merkezlerinde çalışan eğitici kadrolar daha geniş bilgi için aşağıdaki adres ile yazışma yapabilir.

Dr. CN Mallinson

Clinical Investigation Unit

Lewisham Hospital

Lewisham High Street

LONDON, SE13 6 LH

(Telephon number: 081-6902359)